

Sygn. akt I C 1716/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Dutkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2022 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o ustalenie i zapłatę

I zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. kwoty:

a) 42 900 zł (czterdzieści dwa tysiące dziewięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty;

b) 10 845,48 zł (dziesięć tysięcy osiemset czterdzieści pięć złotych 48/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 108,96 zł od dnia 18.06.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3 062,05 zł od dnia 5.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1 038,02 zł od dnia 20.12.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1 701 zł od dnia 20.12.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1 338,51 zł od dnia 20.12.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 570,41 od dnia 20.12.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 506,29 zł od dnia 18.01.2022 r. do dnia zapłaty;

c) 4 296,65 zł (cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych 65/100) wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od dnia 18.06.2018 r. do dnia zapłaty;

- co do kwoty 707,02 zł od dnia 5.10.2018 r. do dnia zapłaty;
- co do kwoty 913,31 zł od dnia 18.01.2022 r. do dnia zapłaty;
- co do kwoty 929,95 zł od dnia 18.01.2022 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałej części powództwo oddała;

III zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 342,76 zł (trzy tysiące trzysta czterdzieści dwa złote 76/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 1566,36 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt sześć złotych 36/100) tytułem części brakujących kosztów sądowych;

V nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz powódki w pkt I sentencji wyroku na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 1181,64 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt jeden złoty 64/100) tytułem części brakujących kosztów sądowych.

SSO Agnieszka Dutkiewicz

Sygn. akt I C 1716/21

UZASADNIENIE

Powódka M. K. wniosła przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zapłatę kwoty 3 126,04 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Strona powodowa wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1 746,37 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 17.07.2015 r. w miejscowości B. Biały doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w trakcie którego kierujący motocyklem marki H. (...) nr rej. (...) G. P., nie zachował szczególnej ostrożności, w wyniku czego w następstwie podjęcia manewru hamowania kierowany przez niego pojazd wpadł w poślizg i przewrócił się. W następstwie tego zdarzenia obrażeń ciała doznała pasażerka motocykla - powódka. Wyjaśniono, że odpowiedzialność za sprawcę zdarzenia ponosi pozwany.

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu pismem z dnia 02.09.2015 r. Po analizie zgłoszonych roszczeń w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i wypłacił na rzecz powódki kwoty:

- 34 200 zł tytułem zadośćuczynienia;

- 3 696 zł tytułem zwrotu kosztów opieki;
- 2 758,93 zł tytułem kosztów leczenia;
- 1 955,70 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych;
- 3 040,40 zł tytułem utraconego dochodu;
- 669,60 zł tytułem zwrotu kosztów zniszczonej odzieży.

W ocenie powódki przyznane kwoty nie rekompensują doznanej przez nią krzywdy i szkody. Na skutek przedmiotowego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamkowego złamania dalszego końca kości piszczelowej lewej oraz złamania kostki bocznej podudzia. Powódka była hospitalizowana oraz operowana. Wypadek wpłynął także na stan psychiczny powódki, bowiem powódka nie mogła pogodzić się z sytuacją, która pozbawiła ją możliwości poruszania się, czuła się podłamana psychicznie, a przez to miewała wahania nastrojów. W związku z czym po operacji w dniu 30.10.2015 r. konieczna była interwencja szpitalnego psychologa.

W dalszej części wskazano, iż przedmiotowy wypadek spowodował u powódki również niekorzystne zmiany w życiu prywatnym. Powrót do domu wymagał dostosowania domu do potrzeb osoby leżącej – przemeblowanie pomieszczeń, zakup sprzętu medycznego. Przez pierwsze tygodnie po wypadku powódka wymagała pomocy ze strony najbliższych, z uwagi na zalecenia poszpitalne, by nie obciążać nogi. Powódka wskazała, że regularnie ponosi koszty w związku z leczeniem na skutek wypadku.

Strona powodowa jako podstawę swojego żądania wskazała przepis art. 445 § 1 k.c. W opinii powódki adekwatną w stosunku do krzywdy, jakiej doznała powódka w wyniku wypadku z dnia 17.07.2015r. jest kwota 80 000 zł, mając jednak na względzie wypłacone na rzecz powódki zadośćuczynienie, powódka dochodzi w niniejszym postępowaniu kwoty 45 800 zł. Powódka nie potrafi pogodzić się ze skutkami wypadku, które odbiły się na jej zdrowiu fizycznym i psychicznym w związku z powyższym w ocenie powódki jej roszczenia są uzasadnione.

Zdaniem powódki, pozwany bezzasadnie odmawia zwrotu kosztów leczenia w pozostałym zakresie, w tym kosztów prywatnej rehabilitacji i prywatnych wizyt lekarskich. Powódka wskazała, że najważniejsze dla niej było polepszenie swojego stanu zdrowia i chociaż częściowa poprawa komfortu życia bez względu na wiążące się z tym koszty. W ocenie powódki skorzystanie z leczenia prywatnego było konieczne i uzasadnione jej stanem zdrowia, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę czas oczekiwania na wizyty u specjalistów refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, wynoszący od kilku do kilkunastu miesięcy. Powódka stoi na stanowisku, że poniesione przez nią koszty wizyt lekarskich są uzasadnione z uwagi na jej starania o możliwie szybki powrót do zdrowia zarówno fizycznego, jak i psychicznego i tym samym zmniejszenie szkody powstałej w wyniku wypadku z dnia 22 maja 2014 r.

Powódka dochodzi również zwrotu poniesionych kosztów dojazdu do placówek medycznych. Podstawą dochodzonego roszczenia jest art. 444 k.c. Powódka wskutek wypadku zmuszona była do poniesienia kosztów związanych z dojazdem do placówek medycznych w kwocie 1 746,37 zł, do których dojeżdżała pojazdem marki T. (...) o numerze rej. (...). Wedle wyliczenia powódki w celu opłacenia kosztów dojazdów do placówek medycznych wydała ona kwotę 3 702,07 zł, mając jednak na względzie, iż pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 1 955,70 zł, dochodzi ona w niniejszym procesie kwoty 1 746,37 zł.

Pismem z dnia 17.07.2018 r. powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 6 188,09 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 2 453,39 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Pismem z dnia 17.10.2018 r. powódka dokonała rozszerzenia powództwa i wniosła o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 7 226,11 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2.281 zł od dnia 12.09.2016 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 2 453,39 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Pismem z dnia 11.01.2019 r. powódka dokonała kolejnego rozszerzenia powództwa i wniosła o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 8 927,11 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 701 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 3 366,70 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;

- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- co do kwoty 913,31 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wobec niej za skutki wypadku z dnia 17.07.2015 r. oraz o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Pismem z dnia 20.08.2019 r. powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 10.265,62 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;

- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 701 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1.338,51 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4 296,65 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;

- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- co do kwoty 913,31 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- co do kwoty 929,95 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wobec powódki za skutki wypadku z dnia 17.07.2015 r. oraz o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Pismem z dnia 04.02.2020 r. powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zapłatę kwoty 45 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 10.836,03 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 701 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 338,51 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 570,41 od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4 296,65 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 913,31 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 929,95 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wobec powódki za skutki wypadku z dnia 17.07.2015 r. oraz o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10.800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Pismem z dnia 25.01.2021 r. powódka dokonała **ostatecznego rozszerzenia powództwa** i wniosła o zapłatę kwoty 85 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 45 800 zł od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 40 000 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty

Ponadto strona powodowa wniosła o zapłatę kwoty 11 342,32 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 701 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 338,51 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 570,41 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 506,29 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4 296,65 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 913,31 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 929,95 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wobec powódki za skutki wypadku z dnia 17.07.2015 r. oraz o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Powódka uzasadniła rozszerzenie powództwa w zakresie zadośćuczynienia swoim stanem zdrowia i brakiem powrotu sprawności fizycznej.

W odpowiedzi na pozew **pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.** wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Zdaniem pozwanego, żądana przez powódkę z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwota w łącznej wysokości 80 000 zł jest wygórowana. W ocenie pozwanego, powódka żądając dodatkowego zadośćuczynienia w powyższej kwocie, wykracza poza normę art. 445 § 1 k.c., poprzez nieprawidłowe zrozumienie użytego w tym przepisie zwrotu „odpowiednia suma”. W ocenie pozwanego wskazane przez powódkę negatywne następstwa zdarzenia z 17.07.2015 r. w dużej części mają charakter czysto hipotetyczny. Określenia użyte tam przez powódkę w postaci chociażby doznania przez nią ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, jej całkowitej niesamodzielności, doznaniem bardzo dużego bólu, poddają w wątpliwość charakter doznanych przez powódkę obrażeń ciała, podczas kiedy z załączonej dokumentacji medycznej z leczenia powódki wynika, że była ona w stanie ogólnym dobrym, co więcej, z czasem również wróciła do pracy i normalnego funkcjonowania.

Kontynuując pozwany wskazał, że przedstawiony w pozwie stan zdrowia powódki i czas trwania cierpień nie uzasadnia żądania i zasądzenia dochodzonej kwoty. W dalszej części pozwany wskazał, że z argumentacji powódki można wysnuć wniosek, iż jej stan obecnie jest gorszy niż na czas składania pozwu. Podkreślono, iż z opinii biegłego wynika, że rana została wygojona. Podkreślono, że powódka obecnie pracuje w przedszkolu.

Pozwany wyraził pogląd, iż koszty związane z prywatnymi rehabilitacjami, prywatnymi wizytami lekarskimi oraz dojazdami związanymi z w/w wizytami nie stanowią normalnego następstwa szkody w rozumieniu art. 361 § k.c. i zdecydowanie nie prowadzą do ograniczenia rozmiarów tejże szkody. Pozwany wskazał, że powódka była kierowana na rehabilitację w ramach prewencji rentowej ZUS, z której to sama, dobrowolnie zrezygnowała. Pozwany nadmienił, że kwalifikacja na rehabilitację w ramach prewencji rentowej ZUS odbywa się na podstawie badania lekarskiego, przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS. Opieranie się w tej sytuacji na opinii innego lekarza, który twierdzi, iż rehabilitacja jest niezasadna, jest działaniem nieuprawnionym. Wskazano, że działania powódki zmierzają jedynie do próby uzyskania od ubezpieczyciela jak największych pieniędzy. W związku z tym, w ocenie pozwanego brak jest podstaw do uznawania dalszych kosztów leczenia rehabilitacyjnego poza systemem NFZ oraz ZUS.

W zakresie dochodzonych przez powódkę odsetek pozwany wskazał, iż zasadne jest zasądzenie odsetek od daty wyrokowania, bowiem nie można popaść w opóźnienie, jeśli nie zna się wysokości należności, którą trzeba uiścić.

Postanowieniem z dnia 29 września 2021 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 17 lipca 2015 r. w miejscowości B. Biały doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w trakcie którego kierujący motocyklem marki H. (...) nr rej. (...) G. P. doprowadził do wypadku drogowego, w wyniku którego pasażerka (powódka) doznała urazu lewej nogi.

Sprawca wypadku drogowego był ubezpieczony u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu.

okoliczności bezsporne a nadto **dowody** : oświadczenie sprawcy wypadku (k. 25 akt); potwierdzenie zawarcia obowiązkowego ubezpieczenia OC (k. 27 akt).

Na skutek przedmiotowego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci złamania podudzia łącznie ze stawem skokowym – złamania dalszego końca kości piszczelowej oraz kostki bocznej lewej. Powódka była leczona operacyjnie. Zabieg i hospitalizacja nie wykazały powikłań. Strona powodowa w około 14 dobie po zabiegu została skierowana na usunięcie szwów.

dowody : karta informacyjna z leczenia szpitalnego (k. 97 akt); skierowanie do szpitala (k. 98 akt); karta informacyjna z leczenia szpitalnego (k. 101-102 akt); skierowanie do poradni ortopedycznej (k. 103 akt).

Dnia 20 listopada 2015 r. powódka została przyjęta do szpitala i operowana z powodu procesu zapalnego po złamaniu podudzia lewego leczonym stabilizacją wewnętrzną. Na skutek zabiegu usunięto materiał zespalający. Przebieg operacji odbył się bez powikłań. Powódka została wypisana do domu w stanie ogólnym dobrym i miejscowo dobrym z dalszymi zaleceniami. Pacjentka po powyższym zabiegu wymagała opieki osób trzecich.

dowody : karta informacyjna z leczenia szpitalnego (k. 114-115 akt); zaświadczenie ze szpitala (k. 116 akt).

Dnia 13 stycznia 2016 r. powódce przecięto wcześniej założony gips. Zrost zaznaczony. Stronie powodowej zostało przedłużone zwolnienie i zlecono kontrolę za 5 tygodni.

Powódka została skierowana na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS na okres od 15 stycznia 2016 r. do 12 czerwca 2016 r.

dowody : historia zdrowia i choroby pacjenta (k. 117 akt); zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację (k. 118-119 akt); odpowiedź ZUS (k. 405 akt).

Powódka została skierowana do szpitala w dniu 23 lutego 2016 r. Rozpoznano opóźniony zrost po złamaniu kości piszczelowej lewej. Zastosowano leczenie operacyjne. Zabieg i hospitalizacja nie wykazały powikłań. Powódka została wypisana z zaleceniami.

dowody : skierowanie do szpitala (k. 121 akt); karta informacyjna z leczenia szpitalnego (k. 122-123 akt).

W wywiadzie lekarskim ustalono gojenie w toku, niewielki wysięk, przetoka zmniejszyła się.

dowód : historia zdrowia i choroby (k. 125-127 akt);

Dnia 22 kwietnia 2016 r. wydano zaświadczenie lekarskie, w którym potwierdzono zdolność powódki do pracy.

dowód : zaświadczenie lekarskie (k. 129 akt).

Po przeprowadzeniu badania RTG stwierdzono stopniową konsolidację miejsca złamania oraz poprawę zrostu w porównaniu z poprzednimi badaniami. Zauważono drobną przetokę i wyciek treści surowiczej. Został pobrany wymaz do badania bakteriologicznego. W zależności od posiewu, wskazano do rozważenia leczenie operacyjne.

dowód : historia zdrowia i choroby z dnia 29 kwietnia 2016 r. (k. 130 akt).

W dniach od 16 marca 2016 r. do 3 czerwca 2016 r. powódka korzystała z rehabilitacji: kinezyterapii oraz terapii manualnej.

dowód : dokument F.-T. Rehabilitacja Sportowa A. S. (k. 131 akt).

Zdiagnozowano czynną przetokę ropną po stronie środkowej oraz E. w posiewach. Przy następnej konsultacji zauważono poprawę w stosunku do poprzedniej wizyty.

Podczas kolejnej wizyty lekarskiej zauważono wznowę procesu infekcyjnego, czynną przetokę ropną, obrzęk i zaczerwienienie oraz ból. Zalecono pilne leczenie operacyjne.

dowód: historia zdrowia i choroby z dnia 25 kwietnia, 9 maja, 6 czerwca oraz 25 lipca 2016 r. (k. 132-133 akt).

Powódka została przyjęta na Oddział (...) Urazowej i Ortopedii z czynną przetoką ropną podudzia lewego w miejscu złamania celem leczenia operacyjnego. Z powodu braku zrostu wykonano restabilizację śródspikową kości piszczelowej/gwóźdź tytanowy. W badaniu bakteriologicznym śródoperacyjnym nie wykazano patogenu. Powódka została wypisana do domu w stanie ogólnym i miejscowym dobrym ze stosownymi zaleceniami.

W kolejnym miesiącu podczas wywiadu lekarskiego wskazano na gojącą się ranę, zdjęcie szwów. Nie stwierdzono odczynu zapalnego. Ustalono stabilne zespolecie oraz obrzęk stopy.

dowód : karta informacyjna z dnia 5 lipca 2016 r. (k. 136-137 akt); historia zdrowia i choroby (k. 133 akt).

U powódki rozpoznano ubytek skóry i tkanek miękkich podudzia lewego w bliźnie pooperacyjnej po przebyłym zespoleciu stawu rzekomego piszczeli. Strona powodowa została przyjęta na oddział celem leczenia rany. Przebieg leczenia był bez powikłań. Pacjentkę wypisano do domu celem dalszego leczenia ambulatoryjnego.

Następnie powódka została przyjęta na oddział celem leczenia niegojącej się przewlekłej rany podudzia lewego. Przebieg leczenia był z postępem gojenia rany. Powódkę wypisano do domu do dalszego leczenia ambulatoryjnego.

dowody : karta informacyjna z dnia 19 stycznia 2017 r. (k. 139, 141-142 akt).

Po 3 miesiącach powódka została przyjęta na oddział celem pokrycia ubytku skóry podudzia lewego płatem przesuniętym. Przebieg pooperacyjny obył się bez powikłań. Powódka została wypisana do domu w stanie ogólnym i miejscowym dobrym ze stosownymi zaleceniami.

dowody : karta informacyjna (k. 144-146 akt).

U powódki zastosowano terapię tlenem hiperbarycznym z powodu zakażenia rany pourazowej podudzia lewego. Uzyskano poprawę gojenia się rany.

Dnia 14 sierpnia 2017 r. powódka została przyjęta do szpitala z powodu otwartej rany podudzia lewego z ubytkiem skóry i tkanek miękkich. Wykonano pokrycie ubytku wolnym przeszczepem skóry pełnej grubości. Pacjentka została wypisana do domu w stanie ogólnym i miejscowym dobrym ze stosownymi zaleceniami.

dowody : karta informacyjna terapii hiperbarycznej (k. 147 akt); karta informacyjna (k. 148-149 akt).

Dnia 28 maja 2019 r. wykonano zabieg operacyjny: usunięcie gwoźdźcia śródszpikowego z podudzia lewego, wycięcie ogniska zapalnego. Nastąpiło prawidłowe gojenie się rany, zabieg odbył się bez powikłań.

Po 5 miesiącach powódkę zakwalifikowano do leczenia operacyjnego. Dokonano wycięcia ogniska zapalnego z kości piszczelowej lewej oraz implantacji 2 gąbek garmcycynowych. Przebieg operacji odbył się bez powikłań.

dowody : karta informacyjna z dnia 10 czerwca 2019 r. (k. 494-495v akt); karta informacyjna z dnia 21 października 2019 r. (k. 521-524 akt).

Strona powodowa dokonywała zakupu leków, maści oraz środków pielęgnacyjnych, takich jak opatrunki jałowe, kompresy gazowe oraz ochraniacze. Powódka korzystała również z prywatnych konsultacji lekarskich oraz badań.

dowód : faktury i paragony (k. 166-220, 222-249, 332-360, 380-398, 457-474, 496-511, 525-536 akt).

Pismem skierowanym do pozwanego dnia 2 września 2015 r., powódka wystąpiła z tymczasowym roszczeniem o zadośćuczynienie za ból i cierpienie w wysokości 33 000 zł. Ponadto strona powodowa wniosła o wypłatę kosztów opieki i pomocy osób trzecich w łącznej wysokości 2 360 zł.

Pozwany potwierdził przyjęcie zawiadomienia o w/w szkodzie na osobie.

dowody : zgłoszenie szkody osobowej (k. 32-35 akt); odpowiedź pozwanego (k. 36 akt); płyta DVD z aktami szkody (k. 312 akt).

Dnia 20 października 2015 r. powódka złożyła pozwanemu reklamację w związku z nieuzasadnionym wydłużeniem ustawowych terminów likwidacji szkody oraz wezwała stronę pozwaną do niezwłocznego zajęcia stanowiska i wypłaty kwoty 35 360 zł.

Pozwany przyznał powódce świadczenie tytułem zadośćuczynienia w wysokości 5 000 zł za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia oraz odszkodowanie w kwocie 630 zł tytułem kosztów opieki.

dowody : reklamacja powódki (k. 37-38 akt); odpowiedź na reklamację (k. 39-43 akt).

Strona powodowa wniosła o zwrot kosztów leczenia w łącznej kwocie 1013,58 zł oraz o zwrot kosztów przejazdów w łącznej wysokości 1 209,41 zł. Ponadto powódka wniosła o wypłatę odszkodowania w wysokości 760 zł z tytułu zniszczeniu ubrań. Strona powodowa wniosła również o wypłatę odszkodowania w wysokości 1 625,48 zł z tytułu utraconego dochodu. Nadto strona powodowa wniosła o zwrot kosztów opieki w wysokości 5 234 zł.

W odpowiedzi na powyższe pismo, pozwany przyznał świadczenie pieniężne w łącznej kwocie 11 869,19 zł. Na powyższe złożyły się następujące kwoty: 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 904,79 zł tytułem refundacji wydatków poniesionych na zakup środków medycznych, 1 032,75 zł tytułem refundacji kosztów przejazdu, 669,60 zł za zniszczoną odzież, 3 065 zł tytułem refundacji opieki osób trzecich oraz 1 197,05 zł tytułem utraconego dochodu za okres sierpień-październik 2015 r.

dowody : pismo powódki z dnia 1 marca 2016 r. (k. 45-48 akt); odpowiedź pozwanego z dnia 7 marca 2016 r. (k. 49-54 akt).

Powódka złożyła odwołanie od decyzji z dnia 7 marca 2016 r. i wniosła o zwrot kosztów leczenia i rehabilitacji w łącznej kwocie 3 121,80 zł oraz o zwrot kosztów przejazdów w łącznej wysokości 1 248,17 zł. Ponadto powódka wniosła o wypłatę odszkodowania w wysokości 760 zł z tytułu zniszczeniu ubrań. Strona powodowa wniosła również o wypłatę odszkodowania w wysokości 1 843,35 zł z tytułu utraconego dochodu. Nadto strona powodowa wniosła o zwrot kosztów opieki w wysokości 6 351 zł.

W odpowiedzi na powyższe pismo, pozwany przyznał świadczenie pieniężne w łącznej kwocie 23 536,63 zł. Na powyższe złożyło się: 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 770,33 zł tytułem refundacji wydatków poniesionych na zakup środków medycznych, 922,95 zł tytułem refundacji kosztów przejazdu, oraz 1 843,35 zł tytułem utraconego dochodu za okres listopad 2015 – marzec 2016 r.

dowody : pismo powódki z dnia 12 sierpnia 2016 r. (k. 57-59 akt); odpowiedź pozwanego z dnia 2 września 2016 r. (k. 60-64 akt).

Dnia 8 lutego 2017 r. strona powodowa złożyła odwołanie od decyzji z dnia 2 września 2016 r. i wniosła o zwrot kosztów leczenia i rehabilitacji w łącznej kwocie 637,58 zł oraz o zwrot kosztów dojazdu w wysokości 416,13 zł. Powódka wystąpiła również z roszczeniem o zadośćuczynienie za ból i cierpienie w wysokości 60 000 zł minus wypłacone dotychczas 30 000 zł. Ponadto wniesiono o dopłatę do kosztów opieki i pomocy osób trzecich w wysokości 2 775 zł.

Pozwany nie uznał roszczeń powódki za zasadne.

dowody : pismo powódki z dnia 8 lutego 2017 r. (k. 67-70 akt); odpowiedź pozwanego z dnia 1 marca 2017 r. (k. 71-77 akt).

Powódka reklamacją z dnia 27 września 2017 r. wniosła o wypłatę zadośćuczynienia za ból i cierpienie w wysokości 75 000 zł minus wypłacone dotychczas 30 000 zł. Strona powodowa wniosła również o dopłatę do kosztów opieki i pomocy osób trzecich w wysokości 6 351 zł. Ponadto wniesiono o zwrot poniesionych kosztów w związku z dojazdami do placówek medycznych w kwocie 1 827 zł.

W odpowiedzi na powyższe pismo, pozwany podjął decyzję o przyznaniu na rzecz powódki zadośćuczynienia w łącznej wysokości 34 200 zł, z czego do wypłaty pozostała kwota 4 200 zł. Ponadto przyznano powódce kwotę 1 083,81 zł z tytułu zakupu środków medycznych. W pozostałym zakresie pozwany uznał reklamację jako niezasadną.

dowody : pismo powódki z dnia 27 września 2017 r. (k. 78-85 akt); odpowiedź pozwanego z dnia 18 października 2017 r. (k. 86-94 akt).

Strona powodowa w dniu 25 października 2017 r. wniosła o weryfikację i dopłatę do kwoty 90 000 zł, jednocześnie wskazując, iż oferowana kwota w ugodzie w wysokości 60 000 zł nie znajduje uznania.

Pozwany nie znalazł podstaw do uznania zastrzeżeń powódki za zasadne. Zaproponowano ugodę w łącznej kwocie 70 000 zł minus dotychczasowe płatności.

dowody : pismo powódki z dnia 25 października 2017 r. (k. 95 akt); odpowiedź pozwanego z dnia 7 listopada 2017 r. (k. 96 akt).

Pozwany wypłacił na rzecz powódki z tytułu szkody osobistej następujące kwoty:

- 34 200 zł tytułem zadośćuczynienia;
- 3 696 zł tytułem zwrotu kosztów opieki;
- 2 758,93 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia;
- 1 955,70 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych;
- 3 040,40 zł tytułem utraconego dochodu;
- 669,60 zł tytułem zwrotu kosztów zniszczonej odzieży.

dowód : odpowiedzi pozwanego na reklamacje powódki (k. 36, 39-43, 49-54, 60-64, 71-77, 86-94, 96 akt).

Powódka nie zwracała się do Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w J. o pomoc w związku z urazem doznany w wyniku zdarzenia z dnia 17 lipca 2015 r.

dowód : odpowiedź (...) (k. 407 akt).

Narodowy Fundusz Zdrowia (...) w B. wskazał, iż na terenie powiatu (...) oraz (...) w ramach NFZ świadczeń udziela 30 specjalistów chirurgii ogólnej oraz 23 ortopedów. W załączeniu przesłanego do Sądu pisma wskazano również średni czas oczekiwania.

dowód : odpowiedź NFZ Oddział Wojewódzki w B. wraz z załącznikiem (k. 409-434 akt).

Powódka po wypadku była niespokojna, mówiła, że bardzo boli ją noga. Do przyjazdu karetki wspominała, że następuje duży obrzęk. Pojawiły się problemy z założeniem obuwia. Po zbadaniu w szpitalu stwierdzono wieloodłamowe złamanie nogi. Z powodu trudności ze zrostami podjęto decyzję o wyciągnięciu metalowej szyny i włożeniu nogi w gips. Powódka przed i po wypadku była dyrektorem przedszkola w J.. Była aktywna, jeździła na rowerze, chodziła na basen. Bywało, że osoba trzecia musiała pomagać powódce, ponieważ większość czasu leżała, poruszała się tylko do toalety. W tym czasie G. P. zajmował się powódką, domem. Stronie powodowej pomagali również jej rodzice. Córką powódki zajmował się G. P. oraz rodzice powódki.

Obecnie sytuacja powódki jest lepsza, może się sama poruszać. Korzysta z wizyt lekarskich, wymienia opatrunki. Powódka skarży się na bóle podczas schylania się. Nie może nosić obuwia sprzed wypadku. Strona powodowa korzystała z prywatnych zabiegów z uwagi na długi czas oczekiwania na wizyty refundowane.

dowód : zeznania świadka G. P. (k. 445v-447 akt).

Powódka po wypadku czuła ból i uczucie połamanych kości oraz puchnącej nogi. Strona powodowa została przewieziona karetką do szpitala, w którym zrobiono RTG i założono gips. Z gipsem powódka leżała do operacji. Pojawiły się problemy ze zrostem kości. Powódka przez cały okres przyjmowała środki przeciwbólowe. Od 29 października do 20 listopada powódka przebywała w szpitalu celem usunięcia zespolenia płytami. W S. powódka korzystała z pomocy psychologa. Strona powodowa korzystała z terapii czynnikiem zrostu w ramach NFZ. Następnie została skierowana przez ZUS na leczenie sanatoryjne. 30 czerwca 2016 r. odbył się kolejny zabieg operacyjny w I.. Rana na nodze się nie goiła, powódka zaczęła chodzić o kulach, wcześniej poruszała się na wózku. Z uwagi na brak gojenia się rany, dnia 5 maja 2017 r. odbył się kolejny zabieg. Z uwagi na brak oczekiwanych rezultatów powódka zdecydowała się na przeszczep z łydki. Powódka korzystała z terapii w komorze hiperbarycznej w ramach NFZ oraz z zabiegów ciśnieniowych.

Przed wypadkiem powódka funkcjonowała normalnie. Sama zajmowała się domem. Powódka ma jedno dziecko. Wcześniej korzystała z basenu, przejażdżek rowerowych, spotkań towarzyskich, wyjeżdżała na wakacje. Lubiła zajmować się swoim ogrodem, chodziła na spacer. Po wypadku stała się osobą niepełnosprawną, nie mogła się zająć domem i dzieckiem. Przez okres około dwóch miesięcy była osobą leżącą. Do pracy powódka wróciła w czerwcu 2016 r. Przy chodzeniu, zmianach pogody, zmianach opatrunku odczuwała ból. Powódka wykazuje problemu przy dłuższym staniu. Powódka leczyła się prywatnie u dra P. z uwagi na długi okres oczekiwania na wizyty refundowane przez NFZ. Powódka jeździ 1-2 razy w tygodniu na wymianę opatrunków.

dowód : zeznania powódki (k. 447-448v akt).

Powódka w wyniku wypadku motocyklowego doznała wieloodłamowego złamania dalszego końca kości piszczelowej i kostki bocznej podudzia lewego. Skutkuje to **50% uszczerbkiem na zdrowiu** ze względu na występujące wtórne zmiany, które wymagały wielokrotnego leczenia operacyjnego oraz wizyt ambulatoryjnych. Następstwa wypadku spowodowały ograniczenie sprawności powódki na skutek ograniczenia funkcji chodu. Ograniczyło to funkcje społeczne, rodzinne oraz życia codziennego. Nie powodowało to jednak niezdolności do samodzielnej egzystencji. Intensywne leczenie następstw wypadku trwało do sierpnia 2017 r. Dolegliwości bólowe o niewielkim natężeniu

będą występować do końca życia powódki w następujących sytuacjach: po wysiłkach, przy dłuższym staniu lub ze względu na zmianę pogody. Następstwa przebytego złamania mogą zostawić trwałą dysfunkcję kończyny. Dysfunkcja jednej kończyny dolnej po wypadku nie powoduje niezdolności do samodzielnej egzystencji, jak również nie skutkuje koniecznością opieki osób trzecich. Powódka wymagała i będzie wymagać przyjmowania leków szczególnie przeciwbólowych oraz okresowo zabiegów rehabilitacyjnych, jak i kontroli specjalistycznej. W ciągu 2 lat od daty wypadku doszło do znacznego ograniczenia funkcji chodu. Ograniczenia wystąpią w wykonywaniu ciężkiej pracy fizycznej, wymagającej kilkugodzinnego stania, jak i w uprawianiu sportu oraz ograniczenie chodzenia na szpilkach.

W wyniku zastosowanego leczenia operacyjnego w 2019 i 2020 r. uzyskano wyleczenie następstw wypadku w postaci opóźnionego zrostu, przetoki i zmian troficznych skóry. Obecnie powódka porusza się z utykaniem na lewą kończynę w odciążeniu przy użyciu kuli łokciowej. Powódka ma wygojoną przetokę skórną z pozostawieniem trwałych, szpecących bliznowatych zniekształceń podudzia i z ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym lewym. Wizyty lekarskie oraz pobyty w szpitalu miały medyczne uzasadnienie i były w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z wypadkiem.

dowody : opinia sądowo-lekarska chirurgiczna (k. 544-547 akt); opinia uzupełniająca sądowo-lekarska chirurgiczna (k. 601-602 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody, w tym zgromadzoną dokumentację medyczną, przedstawione przez powódkę faktury i rachunki, opinię biegłego, zeznania świadka i przesłuchanie powódki.

Autentyczność dokumentów nie budziła wątpliwości zarówno stron, jak i Sądu. Oceniając pozostałe dowody, Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka, który wskazywał na to, jak zmieniło się życie powódki na skutek wypadku, jakiego typu pomocy wymaga, jak radzi sobie psychicznie z krzywdą, która ją dotknęła. Zeznania te znalazły potwierdzenie w dokumentacji medycznej czy przedstawionych przez powódkę rachunkach oraz fakturach, wskazujących pośrednio na rozmiar krzywdy powódki i wywołane nią skutki. Nadto potwierdzone zostały przez opinię biegłego, który ujął powyższe zagadnienia w sposób obiektywny i ocenił je w oparciu o fachową wiedzę i doświadczenie. Co do zasady, Sąd za wiarygodne uznał także zeznania powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowo uwzględnienie.

W ramach żądania powódka domagała się zasądzenia kwoty 85 800 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 45 800 zł od dnia 03.10.2015 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 40 000 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty

Ponadto strona powodowa wniosła o zapłatę kwoty 11 342,32 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 281 zł od dnia 12.09.2016r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 634,46 zł od dnia 11.03.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 101,62 zł od dnia 28.10.2017r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 108,96 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- od kwoty 3 062,05 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 038,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 701 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 338,51 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 570,41 od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- od kwoty 506,29 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4 296,65 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- co do kwoty 1 746,37 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- co do kwoty 707,02 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 913,31 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty;
- co do kwoty 929,95 zł od 31 dnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wobec powódki za skutki wypadku z dnia 17.07.2015 r. oraz o zwrot kosztów procesu od pozwanego na swoją rzecz, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10 800 zł oraz opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Między stronami bezsporne były okoliczności zdarzenia, zasada odpowiedzialności strony pozwanej, czy wynik postępowania likwidacyjnego. Spór oscylował wyłącznie wokół wysokości należnych powódce świadczeń.

W myśl art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda ta, to niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia. Uszczerbki te mogą natomiast polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami. Kwestia ustalenia krzywdy ma podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną kompensatę. Z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia w żadnym razie nie jest jednak równoznaczny ustalony stopień utraty zdrowia (por. wyrok SN z 5 października 2005r., I PK 47/05, Mon. Pr. 2006, nr 4, s. 208).

Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym wypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało Sądowi, który dysponuje w takim wypadku większym zakresem swobody, niż przy ustalaniu szkody majątkowej i sumy potrzebnej do jej naprawienia. Nie oznacza to jednak, by ocena Sądu nie poddawała się weryfikacji pod kątem jej zgodności z dyspozycją art. 445 § 1 kc. Kryteria istotne przy ustalaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia to: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpienia, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509). Wszystkie te kryteria winny być odniesione do okoliczności związanych z pokrzywdzonym, przy zastosowaniu zobiektywizowanych kryteriów oceny.

Mając na uwadze, że zadośćuczynienie to ma kompensacyjny charakter ustalenie jego odpowiedniej sumy nie może polegać na przyznaniu wyłącznie symbolicznej kwoty, ponieważ powinna ona odpowiadać wielkości ustalonej krzywdy jako ekwiwalentu utraconych dóbr, a w szczególności łagodzić doznaną krzywdę.

Sąd, mając na uwadze rodzaj doznanych przez powódkę obrażeń ciała, przebieg leczenia i rehabilitacji, rodzaj zabiegów, którym poddano powódkę w trakcie leczenia, odczuwany przez nią rozmiar bólu i cierpienia fizycznych i psychicznych, ograniczenia wywołane doznanymi obrażeniami uznał, że sumą zadośćuczynienia odpowiednią do

poniesionej przez nią krzywdy jest łączna kwota 85 800 zł. Powódka wskutek wypadku doznała wieloodłamowego złamania dalszego końca kości piszczelowej i kostki bocznej podudzia lewego – dających uszczerbek na zdrowiu w wysokości 50%, ze względu na występujące wtórne zmiany, które wymagały wielokrotnego leczenia operacyjnego oraz wizyt ambulatoryjnych. Nadto powódka kilkakrotnie była hospitalizowana, poddana została zabiegom operacyjnym, a po okresie rekonwalescencji - intensywnej rehabilitacji. Wszystkie te okoliczności wywarły negatywny wpływ na stan psychiczny powódki, która stała się osobą niepełnosprawną, nie mogła się zająć domem i dzieckiem. Przez okres około dwóch miesięcy była osobą leżącą. Przy chodzeniu, zmianach pogody, zmianach opatrunku powódka odczuwa ból. Wykazuje również problemy przy dłuższym staniu. Diametralnie zmienił się tryb życia powódki, która nagle z osoby sprawnej i samodzielnej, stała się osobą niepełnosprawną i w wielu podstawowych czynnościach zależną od innych. Przed wypadkiem cieszyła się dobrym zdrowiem, pozwalającym na aktywność, samodzielne przemieszczanie się, uprawianie sportu, uczestniczenie w życiu towarzyskim.

Wskutek wypadku powódka z dnia na dzień stała się osobą schorowaną i, jak ocenił biegły, dolegliwości bólowe o niewielkim natężeniu będą występować u powódki do końca życia w następujących sytuacjach: po wysiłkach, przy dłuższym staniu lub ze względu na zmianę pogody. Następstwa przebytego złamania mogą zostawić trwałą dysfunkcję kończyny. Ponadto powódka wymagała i będzie wymagać przyjmowania leków, szczególnie przeciwbólowych oraz okresowo zabiegów rehabilitacyjnych, jak i kontroli specjalistycznej. Z pewnością powiększa to zakres doznanych cierpień, czyniąc wypłacone dotąd świadczenie rażąco zbyt niskim. Z drugiej jednak strony należy wskazać, że powódka nie prowadzi systematycznego leczenia psychiatrycznego, czy nie szuka stałej pomocy psychologicznej, co oznacza, że jej funkcjonowanie na co dzień nie jest na tyle złe, aby takiej pomocy szukała. Z tych względów jej żądanie dopłaty do zadośćuczynienia kwoty 85 800 zł należy uznać za wygórowane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd przyznał powódce dalsze zadośćuczynienie w kwocie **42 900 zł** (pkt Ia sentencji wyroku).

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wynikiem z tego powodu koszty. Celem tego przepisu jest określenie zakresu i sposobu naprawienia szkody majątkowej na osobie. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów, wywołanych tym stanem, a więc wszystkich niezbędnych i celowych wydatków. W szczególności będą to koszty leczenia, a więc wydatki związane z postawieniem diagnozy, terapią i rehabilitacją poszkodowanego, kosztami transportu, kosztami odwiedzin i opieki osób bliskich, kosztami szczególnego odżywiania i pielęgnacji, kosztami nabycia specjalistycznej aparatury rehabilitacyjnej, zwrotem utraconych zarobków, czy też zniszczonych rzeczy. Nie ma wątpliwości, iż korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007, II CSK 474/06).

Zasadne było częściowo roszczenie powódki o zwrot kosztów leczenia. Powódka przedstawiła na tę okoliczność rachunki i faktury, a Sąd uznał, że poniesione koszty pozostają w związku ze szkodą doznaną przez powódkę. W tym zakresie Sąd miał na uwadze treść dokumentacji medycznej powódki i wskazane w niej zalecenia co do dalszego leczenia (przepisywane leki), oczywistym było także, że ze względu na doznane urazy nogi, powódka musiała korzystać z odpowiedniego zaopatrzenia (ochraniacze).

Z faktur i paragonów załączonych przez powódkę wynika, iż poniosła ona koszty leczenia w wysokości 10 845,48 zł. Tym samym, zasadne było przyznanie na rzecz powódki odszkodowania w powyższej kwocie (pkt Ib sentencji wyroku).

W pozostałym zakresie roszczenie powódki podlegało oddaleniu jako wygórowane (zadośćuczynienie) i nieudowodnione (odszkodowanie) (pkt II sentencji wyroku).

Przepis art. 444 § 1 kc wskazuje, że odszkodowanie z tytułu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia obejmuje wszelkie wynikiem z tego powodu koszty w granicach objętych normalnym związkiem przyczynowym. W takim związku pozostają również koszty dojazdów do placówek medycznych. Sąd oparł się na oświadczeniu powódki

o dojazdach do placówek medycznych oraz na średnich cenach detalicznych paliwa. W oparciu o powyższe, Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (pkt Ic sentencji wyroku).

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za ten czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jednocześnie § 2 przytoczonego przepisu stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W świetle przepisów art. 14 ustawy ubezpieczeniowej oraz art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel, co do zasady jest zobowiązany spełnić świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Mając na uwadze, termin zgłoszenia szkody oraz treść zgłoszonego żądania Sąd orzekł o odsetkach od kwoty zasądzonego dalszego zadośćuczynienia zgodnie z żądaniem pozwu. Natomiast w pozostałym zakresie odsetki te należne były powódce od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa w zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki zdarzenia, na podstawie art. 189 k.p.c. podstawą takiej oceny roszczenia stała się treść sporządzonej w sprawie opinii biegłego z zakresu chirurgii. Z wniosków tej opinii wynika, że pomimo dysfunkcji kończyny dolnej po wypadku, nie spowoduje to niezdolności do samodzielnej egzystencji, jak i nie będzie to skutkowało koniecznością opieki osób trzecich. Wszystkie zatem konsekwencje wypadku albo już nastąpiły, albo zostały przewidziane, zatem zostały uwzględnione w ramach przyznanego zadośćuczynienia. Brak jest w opinii jakiegokolwiek wskazania na skutki w tej chwili nie występujące i jednocześnie niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie leczenia i stanu zdrowia powódki. Instytucja ustalenia odpowiedzialności na przyszłość ma natomiast na celu uchronienie poszkodowanego przed skutkami upływu terminu przedawnienia w razie zaistnienia nieprzewidywalnych w chwili orzekania o zadośćuczynieniu skutków zdarzenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Łącznie koszty procesu poniesione przez powódkę wyniosły 9951 zł. Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się następujące kwoty: opłata od pozwu w wysokości 2 534 zł, zaliczka na opinię biegłego w wysokości 2 000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5 400 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. Na koszty poniesione przez stronę pozwaną w łącznej wysokości 5 417 zł złożyły się kwoty: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5 400 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Powódka przegrała sprawę w 43% i w tym zakresie powinna zatem ponieść koszty procesu pozwanego ($5417 \text{ zł} \times 0,43 = 2329,31 \text{ zł}$). Pozwany przegrał sprawę w 57% i w tym zakresie powinien ponieść koszty procesu powódki ($9951 \text{ zł} \times 0,57 = 5672,07 \text{ zł}$). Po dokonaniu kompensacji wzajemnych należności z tytułu kosztów procesu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki różnicę w kwocie 3342,76 zł (pkt III sentencji wyroku).

Na podstawie przepisu art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz powódki w pkt I sentencji wyroku na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 1181,64 zł i nakazano pozwanemu, aby uiścił na rzecz – Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 1566,36 zł - tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych sądowych w wysokości 210 zł i brakującą część opłaty sądowej od pozwu w wysokości 2538 zł - stosownie do przepisu art. 100 kpc przy uwzględnieniu, iż powódka wygrała sprawę w 57%, zaś pozwany w 43% (pkt IV i V sentencji wyroku).

SSO Agnieszka Dutkiewicz

Z:

1. O..
2. Odpisy wyroku z uzasadnieniem dor. pełnomocnikom stron;
3. K.. 14 dni